

[Bendix.]

anlægsområdet, men vi er naturligvis fuldstændig opmærksom på, at der i løbet af nogle måneder vil kunne ske et vist fald og måske også et relativt betydeligt fald i beskæftigelsen inden for bygge- og anlægsområdet. Vi finder dog ikke, at tidspunktet er inde til at reagere nu.

Jeg vil lige knytte et par bemærkninger til dette ved at fremdrage nogle betragtninger fra den seneste perspektivplan, som i et afsnit behandler den langsigtede beskæftigelses- og produktionssituation inden for bygge- og anlægsområdet. PP II forudsætter, at hvis der bliver ført en stram økonomisk politik her i landet, hvad den i øvrigt lægger op til, vil dette bl. a. få virkning for bygge- og anlægsområdet, hvor man over de kommende år må indstille sig på en vis vigende beskæftigelse og også nogen nedgang i den samlede produktion. I den anledning siger perspektivplanen på side 261:

„Der kan opstå betydelige omstillingsproblemer for arbejdskraften. Det gælder specielt nogle grupper af faglærte, der som omtalt ovenfor er særlig udsatte. Selv om mange formentlig let vil finde sig til rette i et andet erhverv, vil der utvivlsomt opstå problemer i nogle fag. Ud fra dette hensyn ville det være hensigtsmæssigt at føre en lidt mere langsigtet boligpolitik uden for mange ændringer hen ad vejen, så byggefagene ikke kommer ud i for mange korttidssvingninger.“

Og videre:

„En sådan langsigtet politik for byggesektoren skulle ledsages af en aktiv arbejdsmarkedspolitik.“

Vi er ganske enige i de konklusioner, som PP II drager i dette afsnit.

Må jeg dernæst føje til, at en ophævelse af disse restriktioner på nuværende tidspunkt vil være urimelig, uden at den ses i sammenhæng med den samlede økonomiske politik; og før man har den samlede økonomiske politik lagt på plads, hvad vi alle er klar over at vi ikke har på nuværende

tidspunkt, vil det være meningsløst at foretage en sådan enkeltstående foranstaltning, som det vil være at ophæve disse restriktioner.

Vi er naturligvis enige i — og andre har haft det samme synspunkt — at man på langt sigt bør stræbe efter en regulering af byggerytmen her i landet uden restriktive indgreb af den karakter, der her er tale om. Men at foretage korttidsindgreb, hvad det vil være ved meget abrupt at ophæve disse restriktioner på nuværende tidspunkt, vil vi ikke finde forstandigt set ud fra et økonomisk-politisk og et bygge- og boligpolitisk synspunkt.

Må jeg så i øvrigt sige om forslaget, at jeg anser det for så vidt for overflødig, og man kunne måske her ved denne første behandling gøre nogle principielle betragtninger gældende over, hvorvidt det er rimeligt, at ethvert synspunkt bringes ned i folketingssalen til en formel første behandling efterfulgt af udvalgsbehandling og en anden behandling og, når det er lovforslag, en tredje behandling. Vi kan allerede nu se en tendens til, at folketingssalen bliver fyldt med en række meget detailprægede forslag, og man bør måske nok overveje, om der ikke kommer et tidspunkt, hvor disse overvejelser må udmøntes i nogle mere praktiske ting, f. eks. visse ændringer i forretningsordenen. Jeg må sige, at det pågældende initiativ her kunne lige så vel have været rejst og afklaret i spørgetiden, og såfremt det havde været et udvalgsberettiget parti, der havde taget initiativet, kunne det lige så godt have været rejst i udvalget i form af et spørgsmål til ministeren, eventuelt under et samråd, og så havde vi ikke belastet arbejdsformen med den meget tidkrævende procedure, som der her er tale om.

Må jeg benytte lejligheden, når vi nu har dette til diskussion, til at sige, at en af grundene til, at der visse steder måske er vanskeligheder af beskæftigelsesmæssig karakter, kan hænge sammen med, at forretningsgangen i boligministeriet er mere lang-